

خلاصه سخنرانی چراغعلی اعظمی سنتگسری
بمناسبت هفته ایران باستان

گیل که از سال ۶۴۲ بر گیلان و رویان فرمان میراند در سال ۶۵۲ بفرمان یزدگرد سوم آخرین شاهنشاه ساسانی بفرمانروائی طبرستان منسوب شد. بعد از او فرزند ارشدش دابویه جانشین پدر شد و فرزند کهتر بنام پادوسپان بر رستمدار حکومت یافت. فرزندان دابویه شاخه اول گاوبارگانند.

دابویه در سال ۷۱۱ میلادی در گذشت و فرزندش بنام اسپهبد فرخان بزرگ که اعراب به او لقب ذو المناقب داده اند پادشاه شد. در دوران سلطنت او اعراب چندین بار قصد طبرستان کردند اما پیوسته شکست مییافتدند. آخرین بار یزید بن مهلب بفرمان سليمان بن عبدالملک (۹۶ - ۹۹ هجری) خلیفه اموی (از بنی مروان) با سپاه خراسان و ماوراء النهر به گرگان آمد و پس از دو سال جنگ و سریز سرانجام با پرداخت سیصد هزار دینار و پنج هزار درهم غرامت عقب نشینی کرد و اسپهبد فرخان به ترمیم خرابیهای جنگ پرداخت.

جاماسب ساسانی

پلاش ساسانی

فرخان اولین فرمانروا از این خاندان است که به رسم ساسانیان سکه زده است. در روی سکه چهره او را می بینیم که تاج شاهنشاهی ساسانی با دو پسر شاهین بسر دارد. بر گوش گوشواره بر شانه ماه و ستاره دارد. پشت سر او عبارت ساسانی «آرمان افزود» نقش بسته است. به آئین سکه های خسرو پرویز در حاشیه راست سکه عبارت ن ۳ را ضرب گرده است که حاکی از فراوانی و آبادانی است. در مقابل آن به خط پهلوی «۱۱۱» «نو جین» نوشته شده که تاکنون سکه شناسان به اشتباه آنرا «نا آگه» خوانده اند. عبارت «نو جین» به معنی «ضرب نو» یا «تاریخ نو» است و به همین دلیل باید دوره شهریاری گاوبارگان را دو دوره ساسانی نو بنامیم. در پشت

سکه های طبرستان

گاوبارگان و حکام خلفا

گرچه ساسانیان در سال ۶۵۱ میلادی با کشته شدن یزدگرد منقرض شدند اما طبرستانیان بحکومت اعراب تا مدتی گردن ننهادند و چند تیره از شاهزادگان ساسانی همچنان به استقلال فرمانروائی داشتند. مشهور ترین این شاهزادگان، شاهزاده اول گاوبارگانند که استیلای آنها بر طبرستان از سال ۶۴۲ میلادی آغاز میشود و بمدت ۱۱۹ سال یعنی تا ۷۶۱ میلادی ادامه مییابد.

نسب این خاندان به جاماسب فرزند پیروز شهریار ساسانی میرسد. جاماسب که در انقضای دوره اول شاهنشاهی قباد (۴۸۸ - ۴۸۹ میلادی) به تخت سلطنت ایران جلوس نموده بود پس از پنج سال، با بازگشت قباد از سلطنت کناره گرفت و از بیم قباد به ارمنستان رفت و پیرامون آنجا را بتصرف آورد و پس از ازو فرزندانش بر آن نواحی فرمان میراندند. فرزند او نرسی بدستور انسویر وان دیوار در بند را ساخت.

نوه او فیروز به گیلان آمد و با شاهزادگان گیلانی وصلت کرد. او را پسری آمد که گیلانشاه نام نهادند. فرزند گیلانشاه بنام گیل و مشهور به گاوباره است و سرسلسله گاوبارگان بوده است.

سکه اسپهبد فرخان آتش مقدس را برآتشداني شعله رومي يابيم و در دو سمت آن دو هيربد را به آئين ايستاده مي بینيم . جاي ضرب ص.ل.م. ۳۲، (تپورستان) است و تاریخ نیز طبرستانی است که با کشته شدن یزدگرد آغاز میشود و ابتدای آن برابر ۱۱ ژوئن ۵۵۲ میلادی مطابق ۳۲ هجری و ۲۱ یزدگردی است.

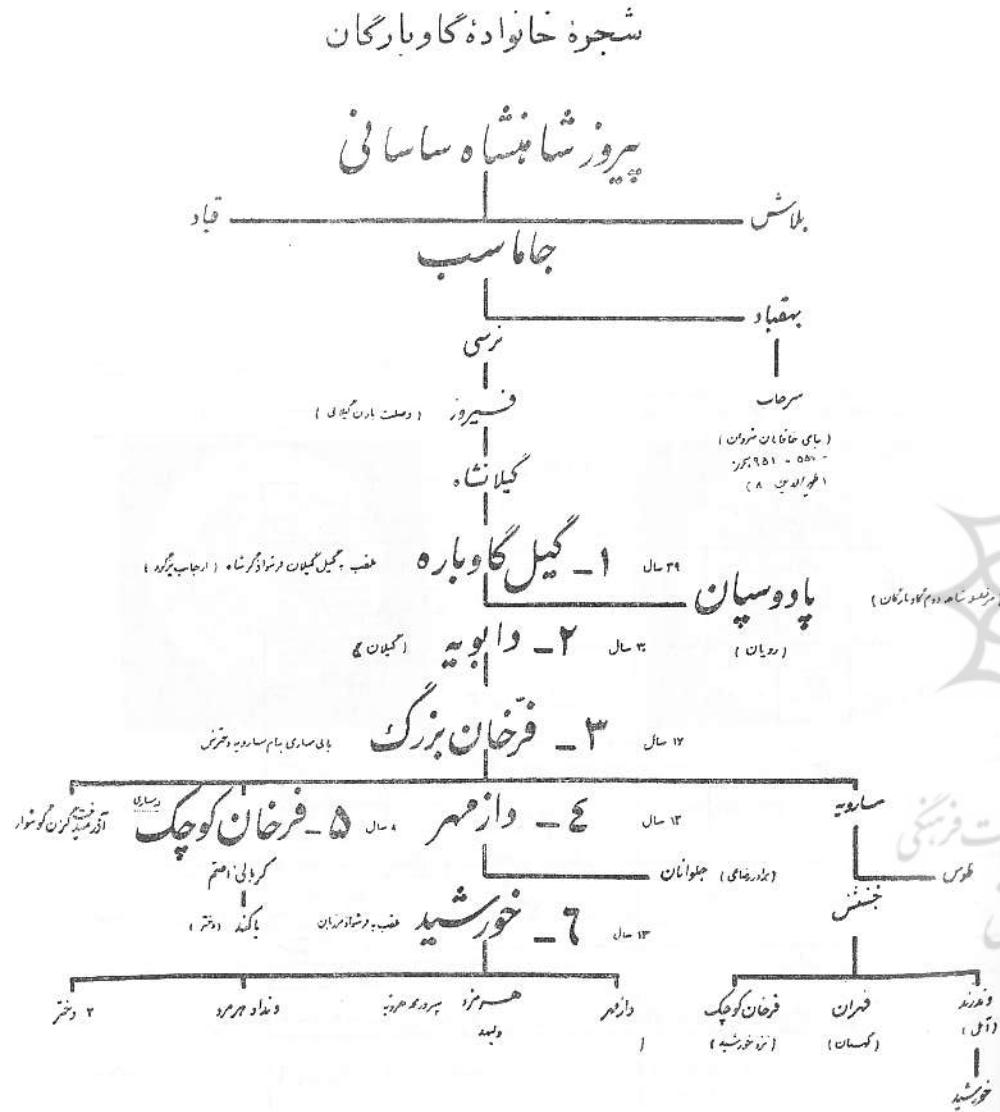
اسپهبد دازمهر فرزند و جانشین اسپهبد فرخان است که از سال ۷۲۸ تا ۷۴۰ میلادی بر طبرستان فرمانروای بوده و به آئین پدر یعنی به رسم ساسانیان سکه زده است. ناگفته نمایند که سکه‌های طبرستان، از این دوران و حکام خلفاً که بعداً به حکومت طبرستان رسیده‌اند از سیم میباشد و به نیم درمی مشهور است اما در حقیقت چهار دانگ درهم ساسانی است. اندازه قطر آن نیز در حدود ۴/۲ سانتیمتر در مقابل ۳/۲ سانتیمتر سکه‌های ساسانی میباشد.

سپهبدان سیاوش باره
دازمههر

اسپهبدان گاو باره
فرخان - نوع دوم

فرخان - نوع دوم
پس از درگذشت دازمههر نوبت فرمانروائی به فرزندش خورشید رسید اما
چون خورشید بیش از شش سال نداشت برادر دازمههر، بنام فرخان کوچک نیابت
فرمانروائی را بر عهده گرفت و بمدت هشت سال در این مقام باقی بود و بنام اسپهبد
حکومت میکرد. سکه‌شناسان از فرخان کوچک (۷۴۸-۷۴۰ میلادی) سکه‌ای
نشناخته‌اند اما اینجانب تصور میکنیم از سکه‌های منسوب به فرخان بزرگ آنچه که
به پهلوی بنام فرخان ندهی است از خود اوست و آنچه بنام فرخ دیگر (فرخ،
فرخو) است از فرخان کوچک میباشد. اظهار نظر قطعی در صورتی میسر است که
چندین سکه از هردو نوع از نظر تاریخ ضرب مورد بررسی واقع شود.

اسپهبد خورشید (۷۶۱ - ۷۴۸) لقب فرشواز مرزبان داشت و درسن چهارده سالگی فرمانروائی یافت. آغاز این دوره با اقتدار تمام گذشت اما در پایان آن که همزمان با حکومت منصور عباسی (۱۳۶-۱۵۸ه) بود با نیرنگ مهدی فرزند منصور و والی ری سپاهیان عباسی به قلمرو خورشید راه یافتند خورشید متواری شد و به گیلان رفت، ساز لشکر کرد و پس از دو سال بهقصد بازستانیدن طبرستان بدانجا روی نهاد. در همین زمان خبر یافت که فرزندان و زنان خاندان او اسیر و راهی بغداد شده‌اند. این خبر را تحمل نکرد و با زهر بهزندگی خویش پایان داد و داستان تیره اول گاوبارگان به انجام رسید. این واقعه مصادف با سال ۷۶۱ میلادی برابر ۱۴۴ هجری و ۱۳۰ یزدگردی و ۱۰۹ طبرستانی بود.

از خورشید نیز سکه‌های زیادی بدست آمده که بجز نام و تاریخ ضرب همانند سکه‌های پدر و نیای اوست.

عرب ساساني

پس از گاآوارگان حکام خلفاً بمدت ۳۵ سال دیگر یعنی تا ۱۴۶ طبرستانی به رسم آنان سکه زدند و سکه‌های طبرستان همچنان شکل سکه‌های ساسانی را داشت فقط نام حاکم، گاهی به پهلوی و گاهی به کوفی بود. بعضی از آنان حتی بدون اسم سکه میزدند و بجای نام خود کلمه «افزود» را به پهلوی مینوشتند. مشهورترین آنان خالد بن پرمک، عمر بن علاء رازی، سعید بن دعلج، مقاتل، جریر و عبد الله میباشند. سکه اینان نسبت به سایر حکام خلفاً بیشتر یافت شده است.